

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

30 de Depositione, Degradatione, seu exauctorazione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

cus can. omnes. 6. q. 1. qui ad iure sacrosacerdotes ex malitia arman-
 tur. can. sacerdotis 6. q. 1. Iure t. civilis non omnis damnatus ob
 crimem, si infamis, sed si damnatur crimine publico. vel privati
 firmit. v. bonorum raptorum iniuriarum. vt ait Marcellus. l. infamem
 7. de pub. ind. lib. 48. l. 1. tit. 1. & sic de similibus priuatis, quando ci-
 uilibus actio ex his prodita infamat, vt in proxime dictis: & de dolo
 damnati, & tutela, mandati, depositi, dicitur eadem contraria, pro
 socio. §. ex quibusdam. de vena. teme. litig. lib. 4. Inst. tit. 16. l. 1. §.
 qui not. de his qui not. infam. P. l. 4. §. fin. l. 5. §. 6. eod. tit. l. 5. §. 10.
 22. C. eod. tit. Iure civili multis ex causis, vel delictis, vel senten-
 tia quoque quis notatur infamia, prout late explicat Iulianus,
 Caus. Vlpianus, Paulus, & alii in consilio, & Cæsares propriis
 titulis. l. 1. 2. 3. 4. Et tot. tit. de his qui not. inf. lib. 3. l. 1. ut. 2. §. 101. tit.
 ex quibus caus. infra. irrog. C. lib. 2. tit. 12. Sint autem aliquando
 quidem infames vtroque iure, pontificio, & civili: aliquando al-
 tero tantum: nam non omnis qui infamis iure civili est, iure pon-
 tificio talis est. C. Empheum. C. c. proximo. 2. q. 3. in nubente secun-
 do viro. c. pen. de sec. nup. l. 1. C. eod. Regulari tamen iure, qui iure
 civili infamis dicitur, & iure pontificio infamis est, c. omnes viro,
 6. q. 1. vt non possit ad ordines sacros conferre. Infamia fa-
 cti, quando iuris dispositione quidem expresse quis non notatur,
 sed tantum per se probum, & ignominiam inter bonos & graues
 habet, si que fama aggregata vt in l. 1. de obsequ. a liber. vel li-
 pa. pres. ad. in P. Tu pitudo vitæ, infamia eius est. l. 2. de dignita.
 lib. 12. C. & probra quedam natura sunt turpia, vtputa factum,
 adulteriu: quedam tantum probata, vt damnari tutela, teste Vlpiano, leg.
 10 probum 32. de verb. sign. in P. §. Est infamia facti, a patre serio fi-
 lium malo nomine notari est iuris non sic l. ea qua. 1. 2. ex quibus
 caus. infam. irrog. lib. 2. C. tit. 12. Idem in his que iudex interlo-
 quendo causam non cognita, in litigantem infamia inferit, ita-
 mendum est. l. verbum. 7. §. l. interlocutio, 10 ex quibus. caus. infra.
 irrog. C. Dicta enim censentur a iudice, vt ad meliorem frugem
 redeant, non infamia causa. Est & facti ignominia, celare lcor-
 tum, vt eo abutatur celans, l. verum est. 40. d. fur. P. §. Infamia
 que oritur a crimine & turpitudine, pœnam habet: primum, vt
 infamis non fiat relictionum, c. cons. iusius 3. qua. 9. ca. infam-
 6. q. 1. c. licet. c. 47. de reb. lib. 2. Decret. tit. 20. l. 3. §. lege ius-
 ta, de reb. lib. in P. 2. non sic aduocatus, nec procurator, secundum
 ius pontificum c. infames. 3. que. 7. l. 1. §. an pretor, de postul. in P.
 Procuratores tamen esse iure civili possunt, quia vile hoc iure
 putatur esse munus §. si de exce. ap. Inst. in. Item infamis ab omni
 dignitate arctetur generaliter l. ne quis, de decurio, lib. 10. C. l. 1. de
 infam. eo. lib. l. nec in ius dignitatis. lib. 12. C. l. cum pretor, de in-
 dicio. in P. ad l. l. de vi pub. P. c. infamibus, de reg. iur. in 6. c. licet,
 c. 47. de reb. lib. c. inter dilectos, de exce. ff. prae. 3. arbitri esse ne-
 queant infames. l. Pectus, de arbit. 4. a locis in quibus princeps
 degit, infames eticitur, l. 2. §. ignominia de iis qui not. infam. P.
 l. 2. de re mil. lib. 12. C. Repelluntur ab ordinibus ecclesiasticis,
 c. omni potens de accusat. c. tantis 81. dist. 6. P. omni etiam suspen-
 duntur, secundum Innocentium, in c. fin. de postul. prael. c. super
 eod. de electo. c. nisi cum pridem de renuntiat. 7. Infamis heres in-
 stitutus & turpis persona, facit vt frater, qui alioquin repellitur
 ab inofficiosa querela contra testamentum fratris, possit admitti,
 l. fratris. C. de inoffic. test. l. 1. D. eod. tit. 8. Sicut miles damnatus
 de crimine quod infamiam habet, soluitur sacramento militari,
 ita & ab ecclesiastico, l. 2. §. miles & ibi glo. in verb. sacramento, de
 iis qui not. infam. P. Atque Panormitanus existimat collationem
 beneficii factam infamiplo iure nullam esse: quanquam super-
 uenientem infamiam dicat non priuare beneficio, et si priuati di-
 gnitate tituli: quia non inuenerit textum hanc potestatem statuen-
 tem. Panor. in c. querelam, de iure in. Ang. Clana. in summa, in ver.
 12 infamia, sed nu. quid, de infam. Ceterum obseruandum est,
 infamiam euitari & tolli posse. Euitatur, si is qui iudicio arces-
 sat, ex quo condemnatio infamiam irroget, licet componat an-
 te sententiam, arg. l. si reus, de procur. in r. vel si licet persequatur
 procuratorio nomine, eo nomine procuratorio condemnatus,
 infamis non est ex sententia. l. furti, §. si quis alieno, & ibi gloss. &
 Bart. & Doll. de iis qui not. inf. P. vel si iudicio provocauerit, d.
 l. furti, §. si quis. Facti infamia aboleretur contrario facto, Pan in c.
 ex diligenti, de simonia. Item si de oget princeps, vel remittat: tunc
 enim et infamia fit, tamen effectu caret. idem in c. cum re, de sen.
 & reud. P. Et etiam id fieri per se natum traditur, gl. in ca. omnes
 6. q. 1. per. si §. notandum, in 2. quæst. 3. §. per. l. 1. §. de qua, de po-
 sul. in P. Vnde iudex saepe videtur hac clauisula, sine nota infamiae,

dum condemnat. §. Aboleretur t. & pœna vel effectus infamiae fa-
 cti, purgatione iurata præstita. c. de crimine 15. q. 5. c. 1. §. 3. 5. 6. &
 fere tot. tit. de pur. cano. lib. 5. Decret. tit. 34. ca. 1. 2. q. 1. ca. omnes. 6.
 q. 1. quando scilicet fama probationem veram seu certam non ha-
 bet, sed rumor vagus incertus circumferatur, quempiam hoc
 vel illud crimen admisisse suspicionibus & præsumtionibus, qui-
 buidam excitatus, concurrente in contrarium de eius bonitate
 & fide præsumptione: alioquin si crimen, de quo quis infamatur,
 habeat probationem non admitteretur purgatio. ca. si quis, de
 purga. cano. Infamia a iure canonico irrogata ob peccatum mor-
 tale tollitur per penitentiam impletam, c. illi qui. 6. q. 1. Verum
 apud bonos & graues, & in negotiis seriis non sufficit nunc non
 esse infamem, sed requiritur aliquando non fuisse infamem, vt si
 de accusando alio, vel de probatione eius, qui infamis fuit, aga-
 tur: si modo ex criminibus damnatus fuerit, c. qui crimen, 6. q. 1.
 vide ibi dist. glossa, & glo. in c. omnes in 1. 6. q. 1. Infamia excommu-
 nicationis tollitur per absolutionem, can. 1. 4. q. 1. Infamia au-
 tem ex impositione pœnæ orta tollitur: post subitam impletam
 pœnam, vt in relegationis impleto tempore statuitur, leg. 3. 4. 6.
 C. ex quibus caus. infra. irrog. l. 1. §. 2. de iis qui in exsi. dati sunt. lib.
 10. C. tit. 59. Papin. l. falsi nominis 13. §. 1. ad leg. Corn. de fals. lib. 48.
 P. tit. 10. Quod Paulus, l. ord. ne decurionum 15. ad mun. lib. 50.
 P. tit. 1. existimat verum si damnatus delinquens sit durioribus
 pœnis quam legitimis: non autem si minoribus, quæ leges per-
 uitant, subiciatur, quo casu putat infamiam etiam præstita fa-
 ma, vt minori, non aboleri. Vnde & isti tanquam famosi a digni-
 tatibus in posterum repelluntur, illi minime, vt respondit etiam
 Iulianus in l. interdum 58. §. 1. C. de fur. P. Papinianus, l. ad tem-
 pus 5. de decur. lib. 50. P. tit. 2. & Marcellus, l. in seruorum 10. §. fin.
 de pœn. in P. quia non plene eluitur minoribus delicto pœnis sce-
 lus, nec in potestate iudicis residet iuris auctoritas, dist. leg. ordi-
 ne, & minoribus impositis videtur de infamia tractatum, Vl-
 pianus, l. quid ergo 13. §. pœna, de iis qui not. infra. P. Proinde indul-
 gentia principis quos liberat a pœna, notat infamiam, ad quam di-
 luendam propria indulgentiæ natura non extenditur, l. fin. de ge-
 ne. abolit. C. Sicuti etiam delicti condemnatio perpetua habeat
 infamiam, alia pœna temporalis impleta cum infamia imposita
 non eluit infamiam, Arria iuris in l. qui cum vno 4. §. ad tempus,
 de re mil. lib. 49. tit. 16.

De Depositione, Degradatione, seu Exauhoratione. Cap. 30.

- 1 Depositio quid, & eius diuisio. Et nu. 2.
- 2 Degradatio quid, & quomodo differat a depositione. Et nu. 3.
- 3 Deposuntur a dignitate inuites in ea existentes.
- 4 Depositio in pœna pro quibus criminibus imponenda.
- 5 Suspensio ab officio aut beneficio quid.
- 6 Depositio omnis non datur ecclesie seculari.
- 7 Depositio non potest ab officio vel ord. ne per episcopum, qui benefi-
 cium habuit, vel ord. nem a summo pontifice.
- 8 Degradatio quibus fiat solummodo. Et qui post de degradare, &
 & qui in re esse degradationi debeant. Et nu. 9.
- 9 Episcopi causa a quibus, & a quibus in dicitur episcopi & quomo-
 do auocanda.
- 10 Degradatio pro quibus criminibus fieri potest.
- 11 Exauhoratio in iure civili pro degradatione quomodo recepta.
 Et inter milites quando cum ignominia.
- 12 Exauhoratio militum forma.
- 13 Cingulum militie, & dignitatis quid.

Scandalum graue est t. & dedecus ecclesie, habet in corrigi-
 biles & scelestos administratos: vnde merito remouendi illinc
 sunt, c. qualiter & quando, in 2. de accusat. D. Luca 16. c. vt a villi-
 catione villicis iniquitatis in Evangelio. Dicimus depositionem,
 huiusmodi pœnam. Depositio est, seu exauhoratio, de di-
 gnitate, gradu, vel ordine deturbatio, vel eorum priuatio. De-
 gradationis nomen vulgo vsurpatum a gradu. Verum tamen de-
 positio verbalis, proprie remotio est per sententiam degra-
 dationis realis, solemnem & cum executione emancipatio curie seculari
 facta, ademptio clericatu.
 Arq. t. depositio duplex alia ab officio seu beneficio simul,
 c. si de celebrat. missar. lib. 3. Decret. tit. 41. vel separatim, c. 2. de pœn.
 in 6. c. nonimus, de ver. sign. S. ecul. tit. de accusa. §. 2. vers. vel disci-
 p. test. c. accedens, 50. dist. in & a dignitate, & ab ordine, quæ pro-
 prie exauhoratio seu degradatio contra clericum in sacris con-

stitutum, ut in c. pen. de purg. can. Deposito prior verbalis, est priuatio vel ademptio beneficii, quæ a solo episcopo fieri potest: & tamen non sine crimine vel causa: nam si quis nõ poterit propter superuenientem infirmitatem officio vel beneficio per se satisfacere, non est deponendus, sed coadiutor ei dandus, can. scripsit mihi, cum seq. 7. q. 1. ca. 1. 3. 4. Et 10. tit. de cler. agrot. lib. 3. Decret. tit. 6. Plura exempla deponitorum episcoporum, & postea reconciliatorum pristinæ ecclesiæ referuntur a Cyrillo in epitola ad Ioannem Antiochenum, quam refert in sua Epitome Gratianus cap. Ioannes Chrysostomus, 50. dist. ¶ Depositus ¶ ab administratione beneficii, non a beneficio propter graue scandalum, leprosus, cap. tua, de cleric. agrot. abbates facti inutiles, qui probe non exercent munus, amouentur penitus, can. si quis abbas, 18. q. 2. Sicuti & de iudicibus & administrantibus Rempub. rescripte prout. Theodot. Archad. CCC. l. 3. de offic. pref. et. prator. orient. Et Illyr. lib. 1. C. tit. 29. Imo vero ipse Imperator inutilis a summo pontifice loco submouetur, & alius ei subrogatur: vel propter heresin, si incorrigibilis, si tyrannus, si fatuus periturus, paganus, ecclesiæ persecutor, ut in c. 2. de sent. Et re iud. in c. ca. venerabilem, ca. 34. de elect. lib. 1. Dec. vi. 6. c. alius 15. q. 6. Alexander 3. sum. pont. c. at si clerici, c. 4. de iud. lib. 2. Decret. tit. 1. clericos confessos in iure vel conuictos legitima probatione ob crimina quæ merentur suspensionem vel depositionem, posse a proprio episcopo, vel suspendi a suis ordinibus, vel altaris ministerio perpetuo remoueri tradit. Et bene notat Panorm. in d. c. at si clerici, depositionem esse remotionem perpetuam ab altaris ministerio. ¶ Grauißima ¶ hæc quidem pœna, & idcirco non imponitur, nisi pro casibus a iure decretis, Dominus in s. de his 50. dist. in c. 1. 35. dist. Decus, in d. c. at si clerici, aut pro delicto grauiori, c. tua, de pen. Panorm. in c. fin. de celeb. missa. quod enorme dicit: Locum etiam habet iure canonico dignitatis amissio, ca. super eo, de electio. c. ex tenore, de temp. ordi. item cinguli militaris priuatio, ca. nullus, in 2. 11. q. 1. c. 2. de pen. Et remiss. Atque ideo Felinus, in ca. qualiter, in 2. vers. ad corrigendos, num. 25. de accusatio. notat, post antiquiores iuris pontificii interpretes, quod vbiunque iure ciuili imposta est pœna mortis pro aliquo delicto, in locum ipsius intelligatur subrogata depositio: nisi alia pœna imponatur ordinaria pro eo delicto, eodem iure pontificio. Betrach. ustraßa. de episc. 8. par. libr. 4. tit. de causa mater. de grada. Et Hostens. in Sum. tit. de accusa. §. quis sit effectus, vers. si tradenti, colligit casus, in quibus depositio fieri potest. ideo in illis recensendis nõ in morabor. ¶ Suspendio ¶ ab officio & beneficio minor est, quam depositio, c. inter sollicitudines, ca. 10. de purg. can. & depositio minor, quam priuatio participationis corporis, hæc sacrosancta participatione, excommunicatione perpetua quam diu vixerit priuatur, demto viatico sub mortis tempus præbendo, ca. accedens 50. dist. ¶ Hic notandum, ¶ depositum clericum non fieri de foro iudicis secularis, probat ca. cum non ab homine, de iudic. Et c. at si clerici, eo. tit. docet Ioan. Bernard. Diaz. in pract. crimin. canonici, ca. 27. Panorm. post Card. in cap. cum non ab homine, de iud. Inno. in c. 1. de homicid. in 6. Et ideo ei non traditur puniendus semper, sed pœna canonica per iudices ecclesiasticos punitur, videlicet destruktionem in monasterium, d. ca. inter sollicitudines, in fine, de purg. cano. vel alio. In quo differt a degradatis, qui veluti incorrigibiles, relinquuntur pœnæ seculari, omnibus priuilegiis clericorum exuti, vt paulo post docebimus, Deo fauente. Et quamuis videantur incorrigibiles qui deponuntur, tamen aliquantula est spes respicientiæ. Et proinde antequam iudici seculari tradantur, suis legibus puniendi oportet eosdem depositos, non se corrigentes vel perseverantes in crimine, adhuc ecclesiastica medicina reuocari si fieri possit ab episcopo, per excommunicationem, & deinde anathemate, quæ si depositus contemnat, & ita in profundum malorum decide. it, tunc curia seculari relinquatur. Celsi in c. cum non ab homine, de iudic. Quinimo nec opus est semper degradatione, vt clericus incorrigibilis possit compari a iudice seculari, sed sufficit et declarari per ecclesiasticum iudicem, esse incorrigibilem, Ioan. Andr. Anton. Et Aret. in d. ca. 7. cum non ab homine. ¶ Dubitatum ¶ autem fuit aliquando, an qui ordinatus est a summo pontifice, vel ab eo beneficium, seu sacerdotium consecutus est, ob crimen posita suo episcopo ab his deponi. Placuitque tandem aliquibus, quod a beneficio post facta ordine, non possit, nisi per Papam, collecta in ca. per tuas, de maior. Et obed. Et ibi quoque Ioan. Andr. Et Bal. Siculus autem Abbas Panorm. in dist. cap. per tuas & in ordine admittit per episco-

pum factam eius clerici depositionem, quod Felino placet, in d. cap. per tuas. Vide deci. cap. Tholos. 29. 2. Et ibi Anfier. cum reatus omne priuilegium excludat, can. priuilegium, 12. que. 3. aub. qua prouincia, ubi de cri. agi. opo. C. ¶ Deposito ¶ seu de gradatio reatus seu actualis est, quando post sententiam verbalem, de qua supra dictum est, insignia ordinum solemniter detrahuntur. Vocant hanc, depositionem solemnem iura. can. episcopus 11. q. 3. ca. 2. de pan. in 6. Forma & solemnitas est, d. c. 2. vt coram iudice seculari, cui tradendus est degradandus, publice superior qui deponit tõe deat ei caput. 2. radat vitro, vel ferro loca capitis & manuum, in quibus vestimenta facta est tempore ordinationis. 3. exuat eum habitum seu vestimentum clericale, & induat laicale, & sic iudici laico concedat puniendum. Qui & huic iudicio, quando crimen hanc pœnam mereri videbitur, interesse debet, vt postea statim puniat, §. si tamen, de criminibus, Et §. illud palam, vt cler. apud prop. episc. Et coll. 6. tit. 11. in Auth. Idcirco reus antea indutus exhibetur vestibus sui ordinis, vt si presbyter sacerdotibus, cum calice in manu, ac si celebrare vellet: diaconus, vt diaconus item subdiaconus & episcopus de gradandus quilibet suo habitu. Et postea ab extremo vsque ad nouissimū gradum sic eum admittio, ordine: vt presbytero primum adimatur calix, & deinceps alia ordine retrahatur, quo ei data sunt. Sic in episcopibus ornamentis & aliorum ordinibus intelligi par est, d. ca. episcopus, 11. q. 3. ¶ Ceterum ¶ solemnitatis quoque est, ne solus episcopus sit, cum hæc degradatio fit, sed si abbas abbatia deponendus, adiungantur alii vicini abbates, si negligens, crudelis, vel fornicator, can. si quis abbas 18. q. 2. c. mirramur, Et ibi gloss. Et Doct. de ser. non ordin. In degradatione presbyteri, episcopi sex adesse debent, nisi ob heresin deponatur: tunc enim vnus sufficit conuocatus abbatibus, prælati religiosis, & literatis dioceseos, c. 1. de heret. in 6. glo. in d. c. 2. de pan. in 6. Si vero agatur de clericis in minoribus ordinibus constitutis, vnus sufficit episcopus cum præsentia sui capituli, c. 2. de pan. Et ibi glo. in 6. ca. qualiter, in 2. de accus. c. 1. de excess. prelat. can. episcopus, 15. q. 7. c. non potest, de re iud. nisi consuetudo obseruata aliud statuat, ca. 3. de consuetud. glo. in d. c. 2. de pan. in 6. Si de summo pontifice deponendo ad concilium generale recurrendum est, in causis in quibus deponi potest, vt in ca. si Papa, 40. dist. videndus & Petrus de Monte, tit. de potestate conciliorum, quæstione quãdo concilium sit supra Papam, vers. tribus modis. Causa episcopi criminalis debet audiri a 12. episcopis: & a sex presbyteris: & a tribus diaconis, cum proprio suo episcopo, secundum concilium 2. Carthaginense & Aga. hense. c. si quis iudicis, Et c. felix, 15. que. 7. Cognosci etiam nisi in synodali consensu & summo pontifice decreto, de reatu episcopi aliquando non licuit, can. nullus episcopus 5. qu. 4. nec duodecim iudices, qui decernuntur ad audiendum eundem, posse causam finem imponere statum, sed sententiam summo pontifici relinquere & de ferre debere, c. duodecim 5. 4. c. accusatus can. discutere, 3. 6. Et tota illa que. quamuis ipse summus pontifex possit sine synodo con demnare vel absolueret, d. c. duodecim. Porro vnus episcopus quidem sacerdotibus & ministris culus diuini honorem dare potest, at adimere solus nõ potest, c. 1. Et si, 15. q. Difficilius enim destruantur spiritalia, quam construantur: cum tamen contrarium in corporalibus sit, quæ difficilior adificatur, quã destruantur, c. inter corporales, de transf. lat. episc. ¶ Degradationem ¶ porro locum habere in tribus calibus tantum tradit Lucas de Penna, in l. 1. de priuileg. schola. lib. 12. C. in heretico, ad abolendam, §. 1. de heret. Et c. excommunicamus, eod. tit. falsatore literarum summ. pont. c. ad falsarium, de crim. fals. & in eo qui infidiatus est suo episcopo, vel eum calumniatus est, c. si quis sacerdos, 11. q. 1. ¶ Iure ¶ ciuili vsurpata est inter pœnas quoque a gradu & dignitate depositio. l. aut damnium, in prin. de panis, in P. Et exaucloratio, insignium militariū depositio vel priuatio est, eaq; potest esse & sine ignominia, & cum ea sine ignominia est ratione facti, ob q; exaucloratur miles, vel ut siq; litigauerit, & transfegerit, militia soluat. Arria. 4. §. exaucloratus, de re mili. in P. Et exaucloratur sæpe legiones militares sine crimine, quod dicimus, Casser les banes, vel q; tot militib. princeps non indiget, vel alia honesta causa mittuntur. Sic Vlp. in l. 2. §. ignominia causa, de his qui notantur infam. P. missionem militum ab exercitu vnam honestam facit, quando emeritis stipendiis, vel ab imperatoribus indulgetur: aliam causariam, quæ propter valetudinem a laboribus militiae soluit: tertiam ignominiosam, quoties is qui mittit, adicit nominatum i ignominia causa se mittere. ¶ Sed est, ¶ inquit, militum exaucloraturis, id est, insignia militaria

militaria ei detraxerit. inter infames efficit. licet non addidisset. ignominia causa se cum exantelasse. Quartam quoque aliam subicit. d. §. ignominia. missionem. sed non ignominiosam. Arrianus. in l. qui de libertate 29. de lib. cau. lib. 40. P. tit. 12. Iurifconsultus exauctoratum a militia remotum interpretatur. & castis eiectum. nempe cum arma adimuntur. & cingulum. Et ita his verbis exauctorantur apud Lucanum milites ignavi. in 5. Pharsalia. Iul. Cæs.

Iam certe mihi bella geram. discedite castris. Tradite nostra viris ignavis signa. Quirites.

Et apud Lampridium in Alexand. legione loquente exauctorata. cum nihilominus post ista fremere. exclamavit. Quirites discedite. atque arma deponite. Mirando exemplo. depositis armis. depositis etiam sagulis militariibus. non ad castra. sed ad diuersoria varia discesserunt. Et postea. Eam tamen legionem quam exauctorauerat. rogatus. post dies tringinta. priusquam ad expeditionem Persicam proficisceretur. loco suo restituit. Solent dignitates & honores in reipub. propria quaedam habere insignia. que dum honor datur. conferuntur: dum vero exauctorantur qui habent. adimuntur. Habebant consules & reges fasces. securisque. Dionys. Haliocar. in 2. Linius in 1. Habebant senatores Romani latum clauum. seu laetiauum. & calcem lunatum. Bud. late ad leg. fin. de senat. P. nostri purpuram. Equites Romani anulum. Pin. libr. 33. nostri calcem auream. & torquem.

1) Militare potissimum in signe. cingulus erat. a quo ensis pendeat. vnde de proximo cingendus. pro cincto habebatur. id est. privilegio militari gaudebat. l. filius familias 4. de milit. testa. in P. Inde & testamentum militare in prociectu factum dicitur. cum aciem intraturi milites se gladiis accingentes. quomodo docque poterant disponebat. Plut. in Coriola. §. 1. de testa. §. filius. de milit. test. apud Iustin. Dicimus & renuntiare privilegio cinguli milites. cum eiuant privilegium militare. nempe quod cingulo indicatur. l. si. de apparit. magi. milit. lib. 12. C. tit. 55. Ita enim & depositio cingulo privilegium cessat. l. 2. ubi de ratioci. agi. opor. lib. 3. C. tit. 21. Hinc factum est translatie. vt & dignitatis & honoris insignia etiam aliorum quam militum dicantur. cingulum. l. 2. vt ordo dignit. seruis. lib. 12. C. tit. 8. l. omnes. 9. de metal. eod. lib. C. tit. 41. l. fin. de prepo. sacri cubic. lib. 12. C. tit. 5. §. nec laet nos. vers. arripit. vt omn. obed. ind. provin. in Authen. colla. 5. tit. 20. §. quia vero quadam. vt lice. mat. & axie in Auth. col. 8. tit. 13. Ita & cingulum est militie. & cingulum dignitatis. Iustin. in l. si quis in conscribendo. 29. de pact. lib. 2. C. tit. 3.

De Publicatione bonorum. seu Confiscatione. Cap. 31.

- 1 Confiscant bona iudices ecclesiastici. & laici. Publicatio bonorum. & confiscatio quid. Item fiscus quid. eod.
- 2 Fiscus & ararium differentia quorundam.
- 3 Patrimonialia bona principis qua.
- 4 Bona corone vnita qua.
- 5 Confiscatio cui permissa. eod. §. 6.
- 7 Confiscatio bonorum & corporum. In pecunia partem maiorē rei familiaris habere pro crimine habitum. eod.
- 6 Civitas non habet ius confiscationis. Quae autem publica bona civitates habere dicantur.
- 7 Fiscum in quibus habeant iudices ecclesiastici.
- 8 Feudum in confiscatione bonorum ad quem redit.
- 9 Fiscus duplex. vniuersalis & priuatus. Confiscatio pro quibus criminibus ad dominos locorum non pertinet. eod.
- 10 Confiscatio ordinaria & extraordinaria ad quos pertineat.
- 11 Confiscatis bonis quibus dominis bona addicuntur.
- 12 Confiscatio corpore quomodo confiscari dicantur bona. & quando. 16. Confiscatis bonis que partes liberis damnatorum relinquuntur. eodem.
- 13 Confiscandi & non confiscandi bona reorum variis ritus & leges varia.
- 14 Fiscus diuus. signum male se habentis reipub. Quod non caput Christus. caput fiscus. vnde dictum. eod.
- 15 Fiscus leni comparatus.
- 16 Confiscatio bonorum quibus fiat casibus sine pena persona.
- 17 Confiscatione bonorum facta. qua ab illis bonis eximantur. & num. 18.

Dos. vxore delinquente. confiscatis eius bonis. marito relinquatur. eod.

18 Restitutiō bona subiecta. confiscatis bonis possidentis. quomodo ad fiscum pertineant vel non.

19 Vsufructus confiscatis bonis usufructuarii in fiscum non transit.

Vtuntur iudices. † cum ecclesiastici. tum temporales confiscatione bonorum seu publicatione in pœnarum impositione. Publicatio bonorum est in publicum reductio. adimere scilicet bona priuatis. & ad vsum vtilitatemque publicam transferre. Ea quoque publicatio. confiscatio dicitur. quasi in fiscum seu ararium publicum reductio. Fiscus vas capacious quoddam. sacculi instar est. Raus. Textor. dum de sacco agit. a ferendo. vt puto nomen ductum. Sicuti & M. Terentius Varro. 4. de lingua Latin. fiscinam a ferendo quoque declinat. cum qua & fiscus affinitatem habere videtur. Itaque cum antiquis temporibus pecunia publica eo genere vaso. um deferretur & contineretur. vsurpauit Cicer. 2. Verri. fiscos Sicilienses. pro pecunia publica Siciliensium. Et apud Cornelium Tacitum in 1. fisci rapti Imperatoris dicuntur. id est. arcæ quibus deferbantur pecuniæ principis. Et Suetonius dixit. Augustum habuisse confiscatam repositamque pecuniam. Suetonius in Otho. c. 101. Neque de significatione nominis huius video valde dubitatum. cum & fiscalia ad publicum dicantur a Iustiano ius. in §. oportet. in 1. de manda. prin. col. 3. tit. 4. in Authen. pertinere. §. Eo † excepto. quod quidam putant. ararium fuisse proprie pecuniæ publicæ. fiscum autem pecuniæ patrimonialis principis. adducti Pliniana auctoritate. in Paneg. ad Traian. qui ad Traianum. Fortasse. inquit. non eadem seueritate fiscum. qua ararium cobibes. imo tanto maiore. quanto plus licere de tuo. quam de publico credis. Huicque sententiæ non leuis auctoritatis viri eruditi se subscriperunt. Verum quomodo potius proprie principis patrimonium fiscus. quam sic reipublicæ ararium. non explicant. nec satisfaciunt. Legimus quippe hæc confundi. & ad ararium deferri. idem esse. quod in publicum & fiscum. apud Paulum Iurifconsult. leg. 3. de iure fisc. lib. 40. P. tit. 14. Antea enim modica erant fisci compendia. ideo fisci & sacculi continebantur: postquam autem creuerunt. arcas & ararium oportuit institui. glo. in l. 4. in verbo fiscalis. de numerarius. & actuar. lib. 12. C. tit. 50. Remanet itaque natura eadem compendii. sed diuersa nomina. ratione quantitatissillata.

† Obseruari autem † duorum generum bona in imperatore esse consideranda: alterum eorum. que vt priuatus possidet. nulla adhibita consideratione dignitatis. quæ proprie non fiscalia. sed patrimonialia nominantur. & qui illis regendis præficietur. simpliciter dictus procurator Cæsaris. Vlp. l. 1. de off. proc. Cæs. lib. 1. P. tit. 19. & comes rerum priuatarum. l. 1. §. 101. tit. de off. commun. rer. & prinat. lib. 1. C. tit. 36. Meminerunt & de his priuatis rebus Cæsaris. tit. de fund. rei priua. lib. 11. C. tit. 65. qui & res solemniter fisco deferendas per publicationem. aut ratione iuris Imperatoris. examinabat: vt postea rationalis. seu procurator fisci incorporaret fisco l. si quando 3. de bon. vacant. lib. 10. C. tit. 10.

† Aliud † genus bonorum principis. quæ cum dignitate. seu potestate. vel eius ratione ei accedunt. vel debentur: cum dignitate sunt ea. quæ regno sunt coniuncta. dicimus esse vnita coronæ: quæ ratione eius veniunt. iura alia sunt. quæ non nisi ei qui princeps est. vel ei qui superiores non habet. debentur. vt compendia. quæ ex vectigalibus. tit. quas sint rega. in v. lib. feudo. & publicatione veniunt bonorum reorum. Sicut enim sine auctoritate principis non licet alicui vectigalia imponere vel exigere. vel antiqua reformare. Hermogen. in l. vectigalia 10. de public. & vectigali 39. P. tit. 4. tit. noua vect. §. c. lib. 4. C. tit. 62. Innoc. 3. in ca. super quibusdam. cap. 26. de verb. signifi. libr. 5. Decret. tituli 40. sicutiam Bona publicæ ad solum principem pertinet. & ad eum. cuius concesserit. l. 1. ne sine iussu princip. lic. cert. iudi. confisc. lib. 9. C. tit. 48. Et hæc bona proprie fiscalia. & ad ius fisci pertinentia: quod plures tituli indicant in iure. nempe. de iure fisci. vbi causæ fisci. §. c. de aduoca. fisci. & similes. Et proinde quia princeps potestate publica fulcitur & donatus est. translato in in eum iure populi lege. quæ de imperio lata est. l. 1. de const. prin. lib. 1. P. §. sed quod principi. de iure natu. ap. l. fin. l. 2. §. deinde cum esset. & §. nouissime. de orig. iur. P. bona eius fiscalia quoque propria cum nota tamen aliqua improprietatis. quasi. gl. in l. de iur. iur. §. si fundum in verb. in alieno. sol. matr. in P. dicuntur interdum a pud Vlp. l. 2. §. hoc in iudicium. ne quid in 10. pub. lib. 43. P. tit. 31.